

```
// W17_0.cpp : Defines the entry point for the console application.
//
// Demonstruje:
// 1. instrukcji bloku try moga byc bardzo glebokiego wlozenia
// 2. po wygenerowaniu exception sterowanie jest przekazywane bloku catch
//    z wyjatkiem odpowiedniego typu
// 3. pozostala czesc kodu od momentu wygenerowania exception i do
//    konca bloka try nigdy nie bedzie wykonana
// 4. argument arg instrukcji catch(typ arg) jest automatycznie
//    ustawiony na ta wartosc wyjatku danego typu, ktora pozostala
//    okreslona przy uzyciu throw arg
// 5. jesli pozostaje wygenerowany wyjatek, typ ktorego nie jest oznaczony
//    w instrukcji catch, program bedzie przerwany
// 6. Zeby zadzialal my_terminate, uruchom program bezposrednio z katalogu
//    debug lub release. Inaczej debugger VS podpinaj swoj terminate handler
```

```
#include "stdafx.h"
#include <iostream>
// #include <exception>
using namespace std;

int my_except[] = {100, 200};

void fun(int ii);
void my_terminate();

int _tmain(int argc, _TCHAR* argv[])
{
    int i = 0;

    try
    {
        //podpinamy swoj terminate handler
        terminate_handler old_term = set_terminate(my_terminate);

        cout << "Input i = 0, 1\n";
        cin >> i;
        cout << "start from try\n";
        fun(i);
        cout << "this part of code newer been produced\n";
    }
    catch(int excp)
    {
        switch(excp)
        {
            case 100:
                cout << "exception my_except 100\n";
                break;
            case 200:
                cout << "exception my_except 200\n";
                break;
        }
    }

    system("pause");
    return 0;
}

void fun(int ii)
{
    if(ii == 0)
        throw my_except[0];
    else if(ii == 1)
        throw my_except[1];
    else
        throw 'a';    //a jest typem char, a nie int
}

void my_terminate()
{
    cout << "to ja, my_terminate" << endl;
    system("pause");
    exit(-1);
}
```